

Ressò

Desembre 15

*Bon
Nadal!*

L'arbre de Nadal: un símbol

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La pregària

Com afirma el bon amic Mn. Manuel Claret en la presentació del temari d'enguany de Vida Creixent, cada un dels deu temes "fan referència a situacions en què es troben la majoria de les persones grans. Unes respecte a si mateixes, altres enfront de la família i la societat; finalment com a creients, com a membres de la comunitat, deixebles de Jesús". Com a deixebles de Jesús, doncs, tractem aquest mes sobre la pregària. Jesús pregava. Ell és el millor referent i model de com pregar.

Cal pregar des de la realitat pròpia, sense caretetes ni disfresses, sense protocols. A la Bíblia, des dels patriarques fins al Nou Testament, es prega en tota situació: bona o dolenta, d'alegria o de tristesa, quan hom és sant o pecador. La qüestió és "posar-se en veritat".

Pregar no és pas replegar-se, sinó obrir-se; i obrir-se a un Altre, que no és cosa, sinó persona, que no és manipulable sinó Senyor. Preguem davant d'Ell, no simplement pensem, revisem, o sentim de manera impersonal o introspectiva. Aquesta tendència a progressar en la relació personal amb el Senyor s'aprèn en contacte amb els bons orants. La pregària neix de la fe, de l'esperança i de la caritat, les tres virtuts teològals. En efecte, si la pregària, més que de la fe-esperança-caritat depengués d'una determinada psicologia personal, o d'una educació molt elevada, o d'un estat de vida particular, seria un privilegi només de persones cultes, de pensadors o poetes, de personalitats molt reflexives... Però el més important no són les "tècniques" -concentració, meditació, posicions corporals- sinó la purificació d'actituds -relació, gratuïtat, rectitud d'intenció-. En definitiva, el que és cabdal no és tant pensar més o menys bé, analitzar textos amb enginy, trobar consideracions originals, sinó més aviat deixar-se prendre pel Crist, i, com Maria, la Mare de Déu, viure amb confiança i disponibilitat plena al Senyor. Es prega des del cor, amb actitud de pobre, de pidolaire, car Déu es comunica als senzills, als qui no van inflats per la vida, als qui reconeixen la seva pròpia petitesa i febleses quotidianes, el propi pecat, sense posar la seguretat en ells mateixos, sabent descobrir així el valor dels altres.

Es prega vivint la llibertat de ser fill o filla, no aclaparats per sentiments d'autodestrucció, sinó sabent-nos "amb les mans buides" -com li agradava dir a Santa Teresa de Lisieux- i amb plena confiança de sentir-nos en bones mans car som "en les mans del Pare".

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: l'arbre de Nadal:
un símbol.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

La pregària es nodreix dels esdeveniments de cada dia. Aquest és l'ensenyament de la Bíblia: pregar a partir dels fets. Quan hom prega és que ha passat alguna cosa o n'ha de passar alguna. La vida nodreix la pregària. Així ho veiem als salms: més que la serenor de la solitud o l'aroma del silenci, s'hi sent soroll d'armes i el xivarri de les places. Així, doncs, els esdeveniments del dia a dia són una bona matèria d'oració. Fent el pas de la vida a la pregària i de la pregària a la vida, es poden anar transformant les hores del nostre dia en experiència de Déu, que encara avui, com deia Santa Teresa d'Àvila, es troba "entre los pucheros". Un semàfor, una cua, un ascensor, un embús d'autopista, la sala d'espera del metge, ... tot això avui pot ser "el nostre Sinaí", deia Madeleine Delbrêl. En definitiva, si la nostra pregària és pregària cristiana, a imatge de Jesús que pregava sempre i en tota ocasió, "no pot fugir de la història, ni dissociar-se de la vida" (Catecisme de l'Església Catòlica, núm. 2727). Com afirma Mn. Manuel Claret al final del tema sobre la pregària, el creient "sap que camina vers Déu a través de totes les realitats de la vida de cada dia. El que no falla mai és la presència de Déu en el nostre esperit que ens acompanya des del silenci, però també oferint-nos la força i l'amor que necessitem per a la vida quotidiana."

Mn. Sergi Gordo Rodríguez

Secretari general i Canceller de l'Arquebisbat de Barcelona

Espai de reflexió i de pregària

Preguem pels nostres màrtirs

Beatificació dels caputxins fra Frederic de Berga i vint-i-cinc companys màrtirs de la persecució religiosa durant la Guerra Civil

Pels nostres germans cristians perseguits: perquè l'Esperit Sant els concedeixi el do de la fortalesa i converteixi els cors dels qui atempten amb crueltat contra les seves vides i les seves terres, i arreu del món s'afirmi la pau i sigui respectada la llibertat religiosa. Envieu, Senyor, a l'Església i a la humanitat el vostre Esperit d'Amor perquè desapareguin les dissensions i els odis, i els cristians puguin conviure en pau i harmonia amb tots els homes.

Preguem per les víctimes dels atemptats de París

"Preguem pels assassinats i les seves famílies dels actes terroristes a París, i que ningú invoqui el nom de Déu per fer mal."

Jaume Pujol, Arquebisbe de Tarragona

"Encomanen les víctimes a la misericòrdia de Déu i preguen intensament pels familiars i amics de tots els afectats, i ens fem solidaris del dolor de tot França per aquests brutals atemptats."

El P. Abat i la comunitat monàstica de Montserrat

L'Arbre de Nadal: un símbol

Algunes persones veuen l'arbre de Nadal com pertanyent a una simbologia pagana que s'ha "infiltrat" entre els costums cristians. En realitat es tracta d'un error. És veritat que ha vingut de fora. Neix, sí, a partir d'unes celebracions paganes, però fa molts segles que van ser cristianitzades pels Evangelitzadors.

Els antics germans tenien la creença que el món i totes les estrelles que es poden contemplar al cel estaven com penjats de les branques d'un arbre gegantí que seria el déu Odín. A aquest déu li rendien culte el dia del solstici d'hivern, molt proper a la celebració cristiana del Nadal, moment en què els dies que fins aquest moment han estat cada vegada més curts, comencen de nou a créixer, i sembla que la vida es renova. La celebració festiva consistia en adornar un roure amb torxes que representaven els astres del cel mentre ballaven i cantaven al seu voltant.

Bonifaci, (680-754) sant i màrtir anglès, evangelitzador d'Alemanya i Anglaterra, va aprofitar aquella manera de celebrar i, amb gran saviesa catequètica, la va transformar en celebració cristiana. No es tractava de destruir, sinó de reconduir, d'assolir la plenitud de sentit. Va tallar el roure de les celebracions i va plantar al seu lloc un **avet**, arbre de fulla sempre verda, símbol de l'amor perenne de Déu i el va adornar amb pomes i espelmes, donant-li així un simbolisme cristià: les pomes representaven les temptacions,

el pecat original i els pecats dels homes, les espelmes representaven Crist, la llum del món i la gràcia que reben els homes que accepten Jesús com a Salvador. Com es pot veure també l'arbre de Nadal està carregat de sentit, que al costat del naixement, tan propi de les nostres terres, i als Nadals, donen a les nostres cases i ciutats aquest "ambient de Nadal" tan propi d'aquests dies.

Narcís

*Extret d'Internet d'un article de Mn.
Francesc Perarnau*

XXXII Assemblea diocesana celebrada el 31 octubre 2015

Va tenir lloc a l'Església Parroquial de Sant Isidor de Barcelona, amb la participació de las diòcesis de Barcelona i Terrassa. L'assistència va ser al voltant de 120 persones.

Seguint l'ordre del dia, l'Assemblea és va iniciar amb unes paraules d'acolliment de Mn. Josep Lluís Fernández, rector de la Parròquia, que ens va obrir les portes per poder reunir-nos. Tot seguit, Mn. Moretó vice-consiliari diocesà de Vida Creixent, va presidir la pregària inicial sobre el text "L'any de la Misericòrdia del Papa Francesc" i "Advent temps d'Esperança", amb la intervenció de lectors del nostre moviment.

A continuació les paraules de benvinguda de Sergi Òliba, el coordinador diocesà, donant les gràcies per tota la feina feta durant el curs passat i agraint la col·laboració de tots en el manteniment i difusió del nostre estimat Moviment.

Va començar l'Assemblea la Maria del Carme Janer, vicepresidenta de la coordinadora, fent un resum de la Memòria del curs 2014/2015, inclòs en el plec d'informacions entregat als assistents:

Trobades d'animadors. Cursos de formació per a animadors de Vida Creixent. Reunió d'animadors de final de curs. Preparació de temes de curs, aquest any "De la vellesa a la Bellesa", escrit pel P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat. Festa de la Candelera. Trobada interdiocesana a Vic. XXXI Assemblea a Barcelona. Consells interdiocesans a Barcelona, amb els responsables de tots els bisbats

de Catalunya i les Illes i Andorra. I un llarg etc. d'activitats organitzades, participades i presidides, pels membres de la coordinadora.

Respecte als objectius per al curs 2015-2016, detallats àmpliament en el corresponent plec en poder dels assistents, en Pere Arribas va fer força en la necessitat de seguir sensibilitzant tots els membres del Moviment, pel que fa a la importància de la seva participació en el seu funcionament en relació amb: l'aprofundiment en els pilars del nostre moviment (amistat, espiritualitat, apostolat i servei). Continuació i ampliació en la tasca de reunions per Arxiprestats, que fomentin la creació de nous grups parroquials. Obrir les reunions de grup, celebracions i actes, a amics i coneguts. Buscar contactes per trobar espais de col·laboració amb moviments i associacions de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa, per aquells temes que puntualment ho requereixin. I en general, esperit de millora en tot el que ja s'està fent (revisions mensuals d'animadors, Ressò, difusió a través dels mitjans de comunicació, celebracions d'aniversaris de la formació de grups, etc.). Continuar col·laborant amb l'Hospital de Sant Joan de Déu.

L'experiència ens ha anat ensenyant que com més gran és el grau de comunicació entre nosaltres i les diferents entitats eclesials i laiques de la nostra diòcesi, els resultats són més satisfactoris. Per anar aconseguint tot això és molt important la col·laboració de tots. Ànims i endavant

XXXII Assemblea diocesana

que hi ha molta feina a fer. Tresoreria, es va fer una explicació de l'estat de comptes, situació actual i el detall d'ingressos i despeses més importants, per saber amb quins mitjans comptem per poder fer les feines detallades.

Digne de destacar i agrair va ser la xerrada que ens va oferir Mn. Manuel Claret (autor, com sabeu, del nostre tema d'enguany), sobre el tema "El nostre entorn i el nostre creixement personal". Tot just al començament de les nostres trobades de curs, ha estat molt enriquidor escoltar les diferents explicacions que va oferir-nos sobre el tema d'enguany. Caldrà treballar a fons tots els temes.

A continuació després d'uns minuts de descans, es celebrarà l'Eucaristia presidida pel viceconsiliari Mn. Xavier Moretó. Abans de passar a tenir un temps

d'esbarjo, acompanyat de refrigeri, es va procedir a la entrega dels diplomes commemoratius de la formació de grups, a tots aquells que ja fa 20 anys o més que formen part de Vida Creixent, que aquest any van ser les parròquies de: Mare de Déu de Montserrat, Sant Marcel, Sant Narcís, Sant Pau de Badalona, Residència Nativitat i Sant Antoni Abad de Corbera de Llobregat. Moltes gràcies per tot el treball i dedicació d'aquests anys.

Crec que tots vàrem sortir satisfets de la trobada. Amb ganes que també aquest curs, la comunió i participació de tots nosaltres, guiats per l'Esperit de Jesús, sigui creixent i projectada cap a la construcció del Món Nou que tots anhelem. Ben segur que el Senyor ens ajudarà.

Coordinadora diocesana

XXXII Assemblea diocesana

Mons. Omella, Arquebisbe electe de Barcelona

La Nunciatura Apostòlica ha anunciat el relleu del Cardenal Martínez Sistach al capdavant de l'arxidiòcesi de Barcelona.

La Santa Seu ha fet públic a les 12.00 h. de divendres 6 de novembre, que el Papa Francesc ha acceptat la renúncia al govern pastoral de l'arxidiòcesi de Barcelona presentada pel cardenal Lluís Martínez Sistach, d'acord al cànon 401, paràgraf 1, del Codi de Dret Canònic. El Sant Pare ha nomenat nou arquebisbe d'aquesta diòcesi a **Mons. Juan José Omella Omella**, bisbe de Calahorra i la Calzada-Logronyo des de l'any 2004. Així ha estat comunicat per la Nunciatura Apostòlica a Espanya a la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

Compromisos concrets i pràctics, no de religió devota. Tots Sants

En el dia que l'Església dedica a la memòria de tots els sants, la litúrgia elegix sàviament l'evangeli de les Benaurances.

La saviesa d'aquest text, sorprenent i genial, radica en el fet que presenta un

projecte de felicitat il·limitada.

Aquesta felicitat és total perquè ni la mort podrà arravatar-la.

És una felicitat que transcendeix aquest món caduc i moridor i va més enllà del calendari.

Col·laboracions

Per això, les nou Benaurances presenten nou promeses de felicitat per l'altra vida, la definitiva.

I senyalen les nou situacions que porten cap aquesta felicitat plenària ja des d'aquesta vida.

Són, per tant, nou situacions de fet i nou promeses d'esperança. Com és lògic, les nou promeses de futur no estan en la nostra mà, perquè depenen de Déu.

Què és el que està a les nostres mans i sí depèn de nosaltres? Són les situacions reals, tangibles, palpables. En aquestes nou situacions de fet és en les que Jesús posa l'accent.

Ara bé: el sorprenent està en què llegint i rellegint les nou Benaurances, és a dir, les nou condicions per assolir el Regne del Cel, ens trobem amb una realitat del tot inesperada: cap, ni una, d'aquestes nou Benaurances indiquen pràctiques relacionades amb la religió.

Sorprenent, no?

Les nou indiquen conductes relacionades amb la vida, amb aquesta vida, amb les condicions i actituds des de les que podem fer quelcom eficaç perquè aquesta vida nostra sigui

- més humana
- més suportable
- més feliç
- més a l'abast de tothom.

Els que viuen així en aquesta vida –i només els que viuen així– tenen

garantida la promesa de felicitat eterna, encetada ja des d'ara mateix. Aquesta és la vida viscuda pels sants –tots els sants– que avui festegem i celebrem.

Tots hi som convidats. Convidats a què?

- a ser pobres i senzills
- a plorar amb els que ploren
- a mantenir-nos en la més planera humilitat
- a comprometre'ns amb la justícia
- a ser compassius amb els desgraciats, necessitats i menystinguts
- a mantenir l'honradesa i la transparència de cor i de sentiments
- a pacificar la convivència
- a suportar la persecució pel fet de ser justos.

Veieu? Tot això són situacions de vida pràctica, no de religió devota. I aquí sí que podem intervenir-hi, eficaçment, assumint compromisos concrets i pràctics. És el que han fet els sants.

I, per què no nosaltres? Fer-ho està a les nostres mans i forma, configura la nostra capacitat de resposta, de compromís operatiu i pràctic.

Compromís de vida
més humana
i més cristiana.

L'assumim o no l'assumim aquest compromís? Hi som o no hi som? O, busquem falses excuses per a no ser-hi?

Josep Llunell

Justo Lacunza: “L’islam no et permet que matis el teu veí”

És un dels màxim coneixedors de l’islam des del món catòlic i va ser rector del Pontifici Institut d’Estudis Àrabs i Islàmics. I ha assessorat personalment als darrers papes sobre el món musulmà. **Justo Lacunza** és un missioner dels Pares Blancs que es va apropar a l’islam a través de l’estudi en diversos centres internacionals. Als estudis s’hi suma l’experiència haver viscut en una llarga llista de països de tradició musulmana.

Per això Justo Lacunza parla de l’islam amb autoritat. I afirma que “l’islam no et permet que matis el teu veí”.

Una violència que no es pot justificar: “Sobretot és injustificable la utilització d’una religió, en aquest cas l’islam, per matar al veí”. Però els grups extremistes, “aquesta part nefasta de l’islam”, saben que “quan utilitzen una religió estan utilitzant un element molt poderós, perquè toca l’ànima, la intel·ligència, i els sentiments”.

Lacunza analitza la “lògica” perversa que condueix als atemptats de París. Són una mostra més de la bona organització i dels finançament del que disposen els grups extremistes islamistes. I apunta directament a l’Estat Islàmic. Per això, creu que la solució ha de sortir sobretot del món musulmà. Diu que “m’agradaria que els líders musulmans a nivell mundial no només condemnessin, sinó que defensessin la llibertat religiosa a tot el món i defensessin sense mitges tintes la dignitat de tota persona humana”. Dues coses en les que s’hi haurien de comprometre els governs de tots països.

Com a catòlic, Lacunza recorda que “l’Església demana que mirem els musulmans amb estimació”. Fins i tot, “malgrat la persecució, les matances i les tortures que pateixen els cristians de l’Orient: el missatge de Jesús és el del perdó i la misericòrdia”. També remarca que “hi ha milions de musulmans que busquen una vida feliç i tranquil·la” i que “senten vergonya” pels atacs terroristes com els de París. I sobretot, afirma que als terroristes “no se’ls ha de donar el gust d’odiar-los, perquè l’odi no els fa mal a ells; em fa mal a mí”. I ho diu també des de l’experiència d’haver viscut ben de prop el terrorisme islàmic. Ell agafava cada dia un dels autobusos que va explotar a Londres.

Aquest cap de setmana va ser a Barcelona per participar en la jornada anual del Grup Sant Jordi, aquest any dedicada a les religions com espai de sensatesa i llibertat.

Jordi Llisterri – CR

Activitats culturals

Ràdio + Ordinador

De manera habitual, quan arribo a casa, engego la ràdio. La tinc fixa en Ràdio Clàssica, FM 93. Gaudeixo i aprenc molt.

A començament de novembre vaig escoltar una entrevista feta a en Jordi Savall. Em vaig “enganxar” de seguida i vaig anar prenent nota dels seus projectes. Em cridà l’atenció, sobretot, el sentir-li dir que prepara una gravació de *Les sonates del Rosari*, de Biber, un autor fins ara desconegut per a mi.

Vaig obrir l’ordinador; em va costar feina trobar entre les diferents entrades, aquella que em facilitarà l’escolta de alguna d’aquestes sonates. Amb paciència vaig aconseguir un accés i vaig estar una estona escoltant alguns fragments. Em vaig adonar que es poden escoltar les quinze sonates, una per cada un dels Misteris del Rosari, des del ordinador.

Us facilito els accessos que vaig trobar. Probablement els més experts que jo en aquests aparells, trobaran més entrades.

Comenceu per buscar a Heinrich Ignaz BIBER; de aquí passeu (en el llistat que s’obre) a Sonates del Rosari, de aquí pitgeu en la de L’Anunciació... Surt directament en Youtube. En aquest suport comença a sentir-se la música de seguida i, mentre, en la columna de la dreta van apareixent més entrades per a les diferents Sonates, Així como les gravacions de CD que existeixen en el mercat. Gaudireu.

Cinema + Ordinador

En aquests últims anys han aparegut diverses ofertes de Cinema Espiritual. Algunes tenen un llarg recorregut. És el cas de la **Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya**, organitzada pel Departament de Cine de Comunicació del Arquebisbat de Barcelona, que aquest any compleix la seva 12a. edició.

Té lloc des del 30 d’octubre al 15 de desembre de 2015. Sento no haver-me adonat abans, però alguna pel·lícula encara podeu veure en els cinemes de Barcelona que connecten amb aquesta mostra. Es pot veure en cartellera dels diaris o a l’ordinador, posant Cinema Espiritual en Barcelona i anant a l’entrada de Periodista digital. Aquí trobareu informació, dates i comentaris, a més d’articles d’especialistes. Paga la pena.

Una altra oferta que acaba de començar és la del Centre Edith Stein, amb el títol: **Els orígens de les Grans Religions**. En la seu del centre, València, 244, 4t. dissabtes. L’únic inconvenient és l’horari: 21 hores.

La proposta és:
Budisme, Samsara, el 21 de novembre.
Hinduisme, Arjun, el príncep guerrer, el 12 de desembre.
Confucianisme, Confuci, el 19 de desembre.
Islam, Mahoma. El missatger de Déu, 9 de gener.
Cristianisme, Jesús de Montreal, el 16 de gener.

Agenda 2015

Desembre

Dijous 10: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IV – LA PREGÀRIA.

A continuació celebració del Nadal.

2016

Gener

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema V – LA CULTURA.

Febrer

Dimarts 2: Celebració de la Candelera

Simeó i Anna patrons de Vida Creixent.

Basílica Sant Josep Oriol. A les 5 de la tarda.

Dijous 4: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

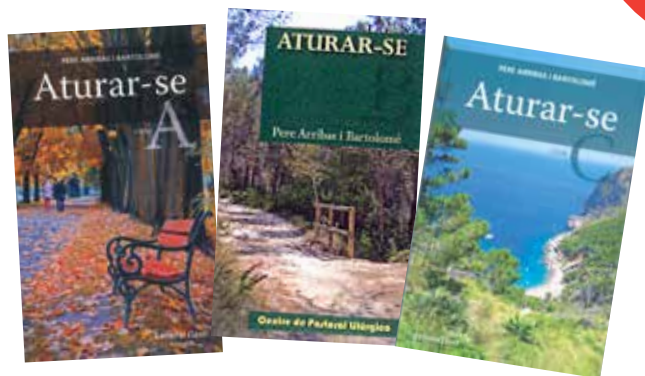
Tema VI – LES AMISTATS.

Març

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VII – L'EXPERIÈNCIA DE TENIR LIMITACIONS.

**TEMARI
DEL CURS 2015-
2016, "EL NOSTRE
ENTORN I EL NOSTRE
CREIXEMENT
PERSONAL" DE MN.
MANUEL CLARET I
NONELL**

Aquests llibres, son un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluç, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN